

Fa 40 anys...

Tot va començar fa molts i molts anys...
en una ciutat molt bonica...

GIRONA

Allà la majoria de nens/es,
nois/es anaven a l'escola:
aprenien a llegir, a escriure,
dibuixar, corrien, jugaven, es
divertien...

Però n'hi havia d'altres que no
podien caminar, parlar, córrer,
jugar...

No tenien una escola on anar i
s'havien de quedar a casa
tristos i avorrits

Un dia una fada que sobrevolava per la ciutat ho va veure.

De sobte, quan passava a prop de la catedral, va veure una noia que li va cridar l'atenció.

Era molt eixerida, decidida i la va voler conèixer.

Va aterrar al seu costat i li va dir:

- **Hola! Sóc la fada Ros. I tu? Com et dius?**

- **Em dic Faus** -va dir aquella noieta molt sorpresa en veure al seu costat aquella fada tan bonica-

- Per què estàs tan trista? -va preguntar la fada-
- Perquè a Girona hi ha molts nens/es, nois/es que no tenen cap escola on anar.
- Ja ho he vist! Jo t'ajudaré! -va contestar la fada-

Entre totes dues van idear un pla i van començar a treballar.
Se'n va anar cap a l'hospital tot cantant:

*" Vara, vareta!
Fes ta feineta! "*

A l'hospital van parlar amb un metge:

- ***Doctor, doctor! Vostè que és tan bo que ens podria ajudar a crear una escola per a nens amb dificultats?***

- **I tant!** -va contestar el doctor-

Tot seguit la fada Ros i la Faus van anar cap a MIFAS tot cantant:

“ Vara, vareta! Fes ta feineta! ”

I així va ser com allà es van trobar amb 5 nois que hi anaven a aprendre, però justament s’havien quedat sense professor. OHH!

A MIFAS els van oferir un local a Sant Pere de Galligans i la possibilitat que hi anessin més nois/es. Però... molt important: necessitaven un mestre!

La fada i la Faus il·lusionades i cantant... van anar cap a Ensenyament.

*" Vara, vareta!
Fes ta feineta! "*

- **Inspectora, inspectora!**
- **Vostè que és tan encantadora, que ens ajudaria a crear una escola?**
- **I tant!** -va dir la inspectora-

Lluitant, lluitant... amb l'ajuda de la vareta, tant la fada Ros com la Faus veien cada dia més a prop aconseguir una escola com cal.

I... un dia de l'any 1981... aquells nens que tan desitjaven anar a l'escola, van començar unes classes a les tardes. Que contents que estaven!

Però, ...com que cada vegada hi anaven més alumnes, molta gent de manera voluntària els anava a ajudar.

A l'hora calia una altra mestra.

I vet aquí... que la dona del doctor, que era tan bo, era mestra.

- Pili, Pili, tu que ets tan boniqueta que ens ajudaries a fer de senyoreta?

- I tant!

Però el local era petit i els alumnes es mereixen una escola com cal.
Amb l'ajuda de la fada i la seva cançó:

*" Vara, vareta!
Fes ta feineta! "*

Van anar a l'ajuntament.

- **Senyor Alcalde, vostè que és tan amable, que ens ajudaria a tenir una escola gran?**

I... així va ser! Va oferir l'escola **PALAU!**

Però s'havien de fer obres a l'estiu per adaptar-la!

Sense esperar... van anar a Ensenyament.

*" Vara, vareta!
Fes ta feineta! "*

- Senyor Delegat, vostè que és tan trempat, que ens ajudaria a adaptar l'escola?

I... així va ser com el senyor Delegat els va prometre fer les obres a l'estiu!

També necessitaven un transport perquè els pares no haguessin de portar cada dia els seus fills a l'escola.
On podem anar per aconseguir-ho? Potser a la Diputació?
I cap allà van anar...

I si, van sortir amb el compromís que una furgoneta recolliria els alumnes de Girona.

I... vet aquí una fada, vet aquí una vara que el curs 1981–1982 l'escola fou acabada!

Però no us penseu! La fada amb la seva vareta i molta altra gent van continuar fent la seva feineta!